

نویسنده: بن-ارمبروستر (Ben-Armbruster) [16]

منبع و تاریخ نشر: رسپونسیبل ستیت گرفت «2023-02-28» .

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

جنگ در اوکراین از روی مجبوری متوقف خواهد شد

*The war in Ukrain will inevitably
Freez*

با توجه به اینکه احتمال این درگیری به بن بست نزدیک شده است،
ایالات متحده تا چه زمانی می تواند در غیاب مذاکرات حمایت خود را
حفظ کند؟

**With the conflict more likely than not headed for
stalemate, how long can the US maintain support in
the absence of negotiations?**

عکس didkovsky: از طریق shutterstock.com

جنگ در اوکراین دوازدهمین ماه خود را می‌گذراند و هیچ نشانی از پایان ندارد. برعکس، جنگ در جبهه‌های نبرد دونباس و علیه غیرنظامیان در شهرهای سراسر اوکراین تشدید می‌شود. این قتل عام؛ کشور را ویران می‌کند، زیرساخت‌های تاسیساتی آن را از بین می‌برد، تأسیسات تولید برق هسته‌ای را تهدید می‌کند و هزاران تلفات دیگر را از هر دو طرف موجب می‌گردد. هدف اوکراین و حامیانش شکست روسیه و اخراج نیروهایش از اوکراین است. به نظر می‌رسد که هر دو طرف در حال آماده شدن برای حمله‌های بزرگ در بهار هستند.

با این حال، در نهایت، طرف‌های متخاصم منافع انسانی و مادی خود را به پایان خواهند رساند و متوجه خواهند شد که هزینه هر پیروزی پیروزی از نظر دستاوردهای جزئی ارضی بسیار زیاد است و جنگ با توقف عملی جنگ متوقف خواهد شد، در اصل یک "درگیری منجمد". بدون توافق صلح، با زسازی اوکراین متوقف خواهد ماند و جنگ احتمالاً به میل خود و به طور متناوب از سر گرفته خواهد شد. علاوه بر این، اروپا با پرده آهنین جدید تقسیم خواهد شد. جایگزین، آتش بس فوری با پیگیری مذاکرات صلح که مستلزم سازش‌های دشوار از همه طرف‌ها و حمایت از نظر مشوق‌های مهم غربی است، می‌تواند در دسترس باشد. مسلماً این امر چالش برانگیز خواهد بود.

اگر نتیجه شامل از دست دادن قلمرو، موقت یا بلند مدت باشد، بعید است که اوکراین یک آتش بس یا توافق صلح امضا کند. افکار عمومی در اوکراین قاطعانه مخالف هرگونه امتیاز ارضی است. علاوه بر این، به طور موجه، اوکراین و حامیان آن خواهان مجازات روسیه به دلیل تجاوز، ارزیابی غرامت و تداوم تحریم‌های غرب هستند. روسیه که به سلاح‌های هسته‌ای مجهز است، به منبع بی‌ثباتی در سطح جهانی باقی خواهد ماند.

اوکراین معتقد است با بد روسیه را شکست دهد و نیروهای مهاجم را بدون توجه به هزینه‌های انسانی و اقتصادی از سراسر اوکراین بیرون کند. اوکراین کینه دیرینه و عمیقی از روسیه و سلف آن اتحاد جماهیر شوروی به خاطر جنایات مرتکب شده در دهه‌های قبل دارد. قحطی 1932-1933 و **هولوکامور** در اوکراین که توسط شوروی مهندسی شده بود یک نمونه قابل درک است که انتقام از اشتباهات تاریخی و جنایات جنگی کنونی نیروهای محرکه اصلی برای اوکراینی‌ها هستند.

پیشنهادات برای پایان دادن به جنگ بر سر زبان‌ها افتاده است. هرگونه مصالحه بر سر تمامیت ارضی اوکراین مساوی با ممانعت است. هر دو طرف به اشتباه متقاعد شده‌اند که ادامه جنگ می‌تواند به جایگزین‌های بهتری نسبت به توافق مذاکره شده منجر شود.

ایده‌ای برای جلوگیری از جنگ بی‌پایان در اوکراین در مقاله‌ای در ماه دسامبر پیشنهاد شد، که به ترتیبی پیشنهاد می‌کرد که بر اساس آن سرزمین‌های اشغالی اوکراین یا تحت مدیریت سازمان ملل قرار می‌گرفتند یا اوکراین و روسیه به عنوان یک مالکیت مشترک "مالکیت" خواهند داشت. این پیشنهاد تا حدی مبتنی بر مدلی بود که به دنبال توافقنامه **دیتون** بر ناحیه شمالی **برچکو** در **بوسنی** و

هرزگوین تحمیل شد، با «مالکیت» سرزمینی منطقه مشترک جمهوری سربسکا و فدراسیون بوسنی و هرزگوین، دو نهاد قومی که کشور را تشکیل می دهند و اداره مستقل برکو تحت نظارت بین المللی.

با این حال، مدل **برچکو** مورد مذاکره قرار نگرفت، بلکه توسط یک تصمیم دآوری بین المللی اجباری **دیتون** به طرفین تحمیل شد و توسط نیروهای **نا تو** اجرا شد. زمانی که مدیر مأموریت گروه بحران بین المللی در **بوسنی (1998)** بودم، مدل **برکو** را پیشنهاد کردم. داور بین المللی در آن زمان، رابرتز اوون، مدل پیشنهادی را پذیرفت و آن را به یک تصمیم دآوری الزام آور تبدیل کرد. در ماه اوت، من در مقاله ای آتش بس فوری و به تعویق انداختن مسائل سرزمینی به مذاکرات بلندمدت بعدی تحت نظارت بین المللی، و در نهایت یک معاهده صلح که مستلزم مصالحه است، پیشنهاد کردم. این پیشنهاد، از جمله عضویت نهایی در اتحادیه اروپا و احتمالاً **نا تو**، نتوانست انگیزه مذاکرات صلح را ایجاد کند. دیگر پیشنهادات مشابه نتوانسته است طرف های متخاصم را متقاعد کند.

ایالات متحده که قادر است اوکراین را به پذیرش مصالحه از جمله شکست محدود روسیه متقاعد کند، تمایلی به فشار برای مذاکره نداشته و تصمیم برای مذاکره را به دولت اوکراین موکول کرده است.

با این حال، چهار سناریو می تواند **دولت بایدن** را وادار کند، هرچند با اکراه، اوکراین را برای آتش بس فوری و مذاکرات صلح تحت فشار قرار دهد: (1) اگر وضعیت میدان نبرد در اوکراین به نفع روسیه شود و اوکراین با چشم انداز تلفات ارضی بیشتر مواجه شود (2). اگر تهدید هسته ای روسیه قریب الوقوع شود (3). اگر **چین** یک حرکت نظامی علیه **تایوان** انجام دهد. یا افزایش نیروهای روسیه و آمادگی برای حمله بهاری و کمک های نظامی بیشتر به اوکراین، مسیر جنگ و سناریوی 1 نامشخص است. خوشبختانه سناریوهای 2 و 3 به احتمال زیاد محقق نمی شوند.

سناریوی چهارم در ماه گذشته با تسلط جمهوری خواهان بر مجلس نمایندگان ایالات متحده ظاهر شد. بلافاصله پس از روی کار آمدن در ژانویه، رهبران جمهوری خواه تهدید کردند که از بحث افزایش سقف بدهی، احتمالاً قبل از ژوئن 2023، برای کاهش بودجه استفاده خواهند کرد. بنگرانی در مورد هزینه های نظامی بالا به طور کلی و حمایت از اوکراین در ذهن رهبران **دولت بایدن** است. در دسامبر 2022، کنگره 45 میلیارد دلار کمک به اوکراین برای سال مالی جاری منتهی به اکتبر (به اضافه 68 میلیارد دلار کمک به اوکراین در سال 2022) اختصاص داد. با توجه به جو مسموم کنونی در واشنگتن، کمک های بی پایان و گسترده به اوکراین را نمی توان تضمین کرد، به خصوص اگر کمک ها همچنان پس از سال مالی جاری مورد نیاز باشد.

به عنوان سرمایه گذار اصلی تلاش های جنگی اوکراین، کاهش قابل توجه کمک های ایالات متحده احتمالاً به روسیه در میدان نبرد برتری می دهد. برای جلوگیری از چنین چرخشی، **دولت بایدن** می تواند ابتکار عمل را در دست بگیرد و همراه با متحدانش مشوق ها و مشوق های قابل توجهی را به اوکراین و روسیه ارائه دهد تا جنگ را با توافق آتش بس فوری پایان دهند و مذاکرات برای توافق صلح را آغاز کنند. مشوق ها باید شامل عضویت سریع اوکراین در اتحادیه اروپا، احتمالاً عضویت

در **ناتو** برای بازدارندگی روسیه از از سرگیری جنگ، و بودجه سخا و تمندانه برای غرامت، بازسازی و توسعه مجدد اوکراین با شد.

مشوق هایی با ید برای روسیه نیز وجود داشته باشد، از جمله کاهش تحریم های مشروط و کاهش نیروهای روسی که حد اقل از بخش هایی از سرزمین های اشغالی عقب نشینی می کنند. عضویت اوکراین در **ناتو** بهایی خواهد بود که روسیه ممکن است متحمل شود.

اگر ایالات متحده، اتحادیه اروپا و متحدان **ناتو** نتوانند به زودی بر موانع برای پایان جنگ از طریق مذاکره فائق آیند، جنگ احتمالاً در آینده قابل پیش بینی بدون وقفه ادامه می یابد و به تدریج آنچه از اوکراین باقی مانده است را نابود می کند و ادعا می کند که ده ها جنگ هزاران تلفات بیشتر از هر دو طرف و فرستادن پناهجویان بیشتر به کشورهای همسایه کافی است به یاد بیاوریم که در غیاب صلح بین المللی، جنگ ایران و عراق به مدت هشت سال در دهه 1980 ادامه یافت و جان میلیون ها نفر را گرفت.

با این حال، در نهایت، زمانی که طرفین متوجه شوند که پیروزی بسیار پرهزینه است و ممکن نیست، جنگ با یک آتش بس عملی، اما بدون توافق صلح، متوقف خواهد شد "برگیری منجمد" نتیجه نامطلوبی خواهد بود زیرا هیچ یک از محرک های درگیری بین اوکراین و روسیه یا غرب و روسیه مورد توجه قرار نگرفته بود و احتمالاً جنگ به میل خود و به طور متناوب از سر گرفته می شود.

صرف نظر از چشم انداز آتش بس و توافق صلح در آینده قابل پیش بینی، ایالات متحده و متحدانش با ید با روسیه در مورد چارچوبی برای معامری امنیتی اروپا وجهانی پس از جنگ وارد گفتگو شوند. همچنین گفت و گو با اوکراین برای اصرار برای پذیرش شکست محدود روسیه و خروج احتمالاً از بخشهایی از سرزمین های اشغالی مورد نیاز است. گفت و گو در این سطح می تواند مذاکرات نه ایی روسیه و اوکراین را تشویق کند. سازمان ملل که تا به امروز در صلح اوکراین غایب است، با ید بخشی از گفتگو با شد و با ید نقش مهمی را در مرحله صلح پس از جنگ ایفا کند.

چند سطری در مورد نویسنده این مقاله :

بن آرمبراستر سردبیر ResponsibleStatecraft.org، پلت فرم انتشار اخبار و تحلیل موسسه کونینسی است.

----- **با تقدیم احترامات «2023-01-28»**